

е (= в): като грѣшный, *грѣшенъ* (= грѣшнѣ); вол-
пый; *воленъ* (= вольнѣ); истинный, *истииненъ* (= истиннѣ) и пр.)

в) Прилагателны на *йный* усѣчено правятъ на *енъ*; като: тайный, *таенъ*, *тайна*, *тайно*; достойный, *достоеенъ*, *достойна*, *достойно*.

53) Прилагателны на *йй* съ двѣ съгласны прѣди-
тоя слогъ въ усѣчено окончаніе у мъжскый родъ за-
лесно изговаряніе приимжтъ вмѣнжтж буквѣ *ь* (= *в*;
като: долній, *дольнѣ* (= доленъ); послѣдній, *послѣ-
днѣ* (= послѣденъ).)

54. Различни прѣдмѣти могатъ да имжтъ едно
качество не въ еднаквѣ мѣрѣ; чрѣзъ сравненіе показ-
ва ся у какъвъ стьпнѣ ся намира качество-то, и от-
това качественны-ты прилагателны имжтъ и *три сть-
пни за сравненіе*.

а) *Положишелный стьпнѣ*, кога безъ никакво
сравненіе показва ся качество-то просто, колко-то си
е у прѣдмета: като: *добѣръ*, *сшарѣ*;

б) *Сравнишелный стьпнѣ*, когато ся показва, че
у единъ прѣдмѣтъ има сѣщо-то качество повече отъ
колко-то у другъ единъ. Сравнителный стьпнѣ ся из-
ричя като ся притури прѣдъ положительный на прила-
гателно-то чястица *иѡ*; като: Иванъ е *иѡ-добѣръ* отъ
Стояна; *иѡ-сшарѣ* чловѣкъ.

в) *Прѣвѣсходный стьпнѣ*, кога показва, че единъ
прѣдмѣтъ въ едно качество надминува всицкы другы
прѣдмѣты: тоя стьпнѣ ся изричя като ся прибави